

ELVEINK ÉS TETTEINK

**A MAGYAR SZOCIALISTA
MUNKÁSPÁRT
Központi Bizottságának**

**alapszervezeti
tájékoztatója**

3. szám

1992

A tartalomból:

- **A Központi Bizottság 1992. április 25-i ülésén Thürmer Gyula előadói beszéde:**
A nemzetközi helyzet és a Munkáspárt külpolitikai tevékenységének időszerű kérdéseiről.

3. oldal
- **A Központi Bizottság határozatai:**
  - a nemzetközi helyzet megítéléséről
  - a Dolgozók Népi Demokratikus Szövetsége Munkáspárti megítéléséről

12. oldal
- **A Munkáspárt elnökségének állásfoglalása:**
  - az antifasiszta összefogás napjáról

15. oldal

Thürmer Gyula a Munkáspárt elnökének beszéde a Központi Bizottság ülésén

(Budapest, 1992. április 25.)

Tisztelt Elvtársak!

Pártunk XV. kongresszusán egyértelműen megfogalmaztuk, hogy a Munkáspárt nemzeti baloldali erőként a konkrét magyar történelmi és a jelenlegi politikai viszonyokból kiindulva végzi tevékenységét. Politikánk azonban csak akkor lehet eredményes, ha illeszkedik a nemzetközi viszonyokhoz, ha helyesen határozzuk meg Magyarország és az MSZMP helyét a nemzetközi kapcsolatokban.

A Munkáspárt alapvető belpolitikai feladata ma a dolgozók napi politikai érdekvédelme, s ennek hatékonyabb érvényesítése érdekében az MSZMP bejutása a parlamentbe a következő választásokon.

A nemzetközi feltételekről szólva meg kell mondanunk: illuzióink nem lehetnek. A nemzetközi helyzet egészében véve számunkra kedvezőtlenül alakul. A szocializmus erői gazdasági, politikai, katonai téren egyaránt súlyos veszteségeket szenvedtek.

Sajnos az is valószínű, hogy a baloldali erők visszavonulási folyamata még nem fejeződött be.

Mégsem érthetünk egyet olyan véleménnyel, miszerint harcunknak nincs közvetlen reális célja. Az idő e tekintetben is igazolja kongresszusi döntésünket: a Munkáspártnak van esélye politikai pozíciónak megerősítésére, s ezt az esélyt ki kell használnunk.

Mindenekelőtt mi nem tudjuk elfogadni a polgári propagandának azt az állítását, hogy a "kommunizmus halott". A szocializmus mint eszmerendszer, amihez az emberiség legnemesebb és legtermészetesebb törekvései kapcsolódnak, nem tűnhet el. Másodszor, mindaddig, amíg a kapitalizmus újjászüli ellentmondásait, a szocialista válaszoknak van létjogosultságuk. Harmadszor, nem a szocializmus váltsága következett be általában, hanem egy konkrét történelmi modell krízise. Ne-

gyedszer, azt is világosan kell látni, hogy a szocializmusnak jelentős pozíciói léteznek még ma is. A több mint egymilliárd lakosú Kína a reformokat és a külfölddel való érintkezést is elfogadó sajátos kínai szocializmus útját járja. A totális rendszerváltási törekvések ellenére sem sikerült Közép-Európát "megtisztítani" a baloldali erőktől. Lengyelországban, Csehszlovákiában, Bulgáriában a baloldal az ellenzék legnagyobb erejét jelenti. Harcunkhoz erőt ad az a tény, hogy az olasz és francia kommunisták eredményesen szerepeltek a legutóbbi választásokon. Folytatják harcukat a szocializmusért más népek is, Ázsiában és Amerikában is.

Az imperializmussal szembenállnak a fejlődő világ országai. Nehéz küzdelmet folytatnak szabadságukért és boldogulásukért, az arab népek, Afrika és Dél-Amerika országai.

Nemzetközi lehetőségeink vizsgálatánál azt is mérlegelni kell, hogy a világ ma a bizonytalanság, az átrendeződés állapotában van. Ennek alapvető oka az, hogy a korábbi, az erőegyensúlyon nyugvó nemzetközi rendszer megszűnt. Új rendszer pedig egyelőre nem alakult ki.

A munkásmozgalomnak ezzel összefüggésben választ kell adnia arra a kérdésre, vajon fenyegeti-e a világot egy új világháború veszélye. Igaz, ma a Szovjetunió és a Kelet-európai rendszerek szétesésével a globális szembenállás megszűnt. De emlékeznünk kell arra, hogy az első és a második világháború nem a tőkés-szocialista szembenállás talaján jött létre, hanem a tőkés országok belső ellentétei, a világ újra felosztásáért vívott harcuk idézte elő.

Ebből a szempontból azt kell mondanunk: **a globális szembenállás megszűnésével, a fegyverzetkorlátozással és csökkentéssel a világháborús veszély ténylegesen csökkent, de az emberiség nem került közelebb egy békés világ megteremtéséhez.**

A háborús veszélyt növeli az Egyesült Államok leplezetlen egyeduralkodó törekvése. A terrorizmust természetesen mi minden formájában elítéljük, de megengedhetetlennek, felháborítóknak tartjuk azt is, hogy az Egyesült Államok katonai, politikai nyomást gyakoroljon az arab államokra és az ENSZ fórumát használja egy független állam, Líbia belügyeibe való beavatkozásra. Szolidaritásunk az arab népek oldalán van.

Ezzel kapcsolatban meg kell említenünk a magyar kormány rövidlátó, nagyké-pű politikai döntését, amellyel vállalta a Líbia elleni szankciók összehangolását végző ENSZ bizottság elnöki funkcióját.

A nemzetközi kapcsolatokban a diktátum politikáját alkalmazza a német tőke is. Lehetőséget ad az a körülmény, hogy a Szovjetunió szétesésével a helsinki folyamat elvesztette eredeti funkcióját. A globális szembenállás enyhítése már nem feladata, a válságok kezelésére és főleg megelőzésére pedig úgy tűnik nem alkalmas. A teljes konszenzus elvének feladása csak látszólag szolgálja a hatékonyságot, a valóságban a kis államok belügyeibe való beavatkozást intézményesíti.

A nemzetközi életben lényeges új jelenségek tanui vagyunk. **A tőkés országok között megkezdődött a világ újra felosztásáért vívott harc.** A szocialista országok szétesése kiélezte a tőkés országok belső ellentéteit. Megindult a második világháborút lezáró békerendszer felülvizsgálata. Egyre nyittabban hangoznak el követelések a Közép-európai határok módosításásra, a volt Szovjetunió területén máris újra szabályozzák a határokat, s a Jelcin-kormány kacérkodik a Kurill-szigetek visszaadásának gondolatával.

A világ újra felosztásáért vívott küzdelem eszköze a fegyverkezési verseny. A fegyverkezési hajsza új szakasza indult el. Az Egyesült Államok fölénye a világban elsősorban katonai téren érvényesül, s ezt a technológiai-katonai fölényt igyekszik politikai célokra kamatoztatni.

A nemzetközi átrendeződést a tőkés világ politikai jobbra tolódással igyekszik megoldani. Ennek több oka van. A szocialista erőkkel szemben elsősorban a konzervatív erők arattak győzelmet, s sikerüket ma igyekeznek tartósítani. Másrészt, a szocialista erők újra éledésével szemben egy konzervatív alapú új "Szent Szövetség"-ben látnak garanciát. Harmadszor, a tőkés ellentmondásokat kihasználó populista szélsőjobboldali támadással szemben is a konzervatív politika némileg módosított folytatásában látják a kiutat.

Ugyanakkor az is világos, hogy Európa számos mai problémájára csak konzervatív tőkés alapon nem lehet választ adni. Ilyen új kérdést jelent az új népvándorlás, a nemzeti és etnikai ellentétek éleződése, az idegengyűlölet, az újfasiszmus.

A nemzetközi bizonytalanság alapvető tényezőjét jelenti az, hogy a korábbi Szovjetunióban elindult folyamatok következményeit senki sem tudja előre látni. A Szovjetunió helyén nem alakult ki tartós rendszer. A létrejött államszövetségnek még megalkotói sem jósolnak hosszú jövőt. A FÁK ugyanis nem oldotta meg a korábbi Szovjetunió társadalmi gondjait. A gazdaságban anarchiát eredményezett, a nemzetiségi konfliktusok polgárháborúba torkollottak, szétesett a hadsereg, a vilá-

got fenyegeti az atomfegyver sorsának bizonytalansága.

Nyugat-Európát általában a lassú gazdasági növekedés és a politikai bizonytalanság jellemzi. Nagy-Britanniában a thatcheri reformok pozitív hatásai most kezdenek érződni. A brit Munkáspárt nem volt képes vonzó alternatívát és megnyerő személyiségeket felmutatni, így a konzervatívok nyerték meg a választásokat.

Németországban a vártnál nagyobb gondot okozott az egyesítés. A volt NDK-ban a munkanélküliség eléri a 20 %-ot. A politikai kiroakatperek, a korábbi állambiztonsági minisztériummal kapcsolatos példátlan politikai kampányok, a baloldal elleni nyílt támadások nem leplezik a társadalmi robbanás veszélyét.

Franciaországban a GNP növekedése alacsonyabb az európai átlagnál. Nő a társadalmi elégedetlenség. A helyhatósági választások a szocialisták súlyos vereségét hozták. Figyelmeztető a szélsőjobboldal erősödése.

Az Európai Gazdasági közösséget súlyos belső problémák osztják meg. A Szovjetunió szétesése, Jugoszlávia felbomlása a vitás kérdések számát növelték. Az egyes országok, különösen Németország, Nagy-Britannia és Franciaország érdekei élesen ütköznek. Az átalakuló Európában mindhárom ország vezető szerepre tör. Németország a legerősebb gazdasági pozíciókkal rendelkezik Kelet-és Közép Európában, s ez politikai befolyással párosul.

A német töke érdekeltsége a nyugati gazdasági integráció gyorsítása iránt csökkent. A németek az EGK-mechanizmusokon keresztül igyekeznek politikai akarukat rákényszeríteni a többiekre (Szovjet segélyek összehangolása, Jugoszláv utódállamok elismerése stb.)

A franciák nem tudták elérni, hogy az 1992. utáni EGK a francia érdekek érvényesítésének eszköze legyen. Egyre több kérdésben ütköznek a francia és a német érdekek.

Nagy Britannia visszatért az önálló politikához és kétoldalú együttműködést előnybe helyezi az EGK integrációval szemben.

Folytatódnak az EGK belső vitái, így az agrártámogatásról, ami a közös költségvetés 53 %-át teszi ki. Változatlanul éles a feszültség a fejlett tagok és a fejletlen Spanyolország, Görögország között.

Eltérőek az érdekek az új államok belépését illetően is. Az agrárérdekeltségű franciák, olaszok mellett a fejletlenebb portugálok, spanyolok is ellenzik a kelet-európai országok gyors bekapcsolódását. A németek ugyanakkor politikai és gazdasági vezető szerepük erősödését várják a csatlakozástól. Vita folyik arról, vajon a kelet-európai országok közeledése az EGK-hoz stabilizálja-e a térség helyzetét, vagy az ottani feszültségeket integrálja az EGK-ba.

A tőkés országok ellentétét világosan mutatja a NATO sorsáról folytatott vita. A NATO mindenképpen az USA eszköze marad, de befolyásuk mértéke változhat. A NATO területi hatályának vagy funkcióinak kiterjesztése a németek pozícióit javítaná.

Kelet-közép Európában a rendszerváltás folyamata nem zárult le. Az első két év megmutatta a tőkés alternatíva ellentmondásait. A gazdasági, politikai helyzet nem stabil. Nem alakult ki a térség olyan új gazdasági orientációja, ami a KGST helyébe léphetne. Az országok többségében hosszan tartó gazdasági válság és társadalmi feszültségek várhatók.

A térség nemzetközi téren is feszültség forrás marad. Kielezödnek a térség országainak hagyományos ellentétei. A megerősödött nacionalizmus ugyanakkor lehetetlenné teszi az új kérdések megválaszolását. A belső folyamatok lezáratlansága, az egyes államok közötti konfliktusok rendkívül bizonytalanná teszik a helyzetet.

II. Az Antall-kormány külpolitikájáról

Az Antall-kormány erőteljesen ideologizált, nacionalista külpolitikát folytat. Fő célként az atlanti orientáció erősítését, az EKG-ba való belépést, a külföldön élő magyarok érdekeinek képviselését jelölte meg.

A magyar külpolitika keleti orientációját a kormány feladta. Képtelen volt azonban saját útját megtalálni, s a magyar külpolitikai döntéseket egyre több kérdésben rendeli alá a Nyugat érdekeinek. A szoros külpolitikai igazodással igyekeznek a vezető tőkés országok bizalmát elnyerni, politikai és anyagi támogatást szerezni a tőkés rendszerváltásban. A kormány Nyugat-Európától remél védelmet a szomszédos országokkal szemben is.

Az Antall-kormány politikáját mindenképp azelőtt a német orientáció határozza

---

meg. A német tőke erőteljes behatolása lehetővé teszi, hogy a magyar gazdaság leendő szerkezete a német tőke igényei szerint alakuljon. Németország erőteljesen jelen van a magyar politikai és szellemi életben.

A kormány politikájában jelen van egy másik vonulat is, az USA-hoz való közeledés. Az USA gazdaságilag visszafogott, de politikailag, katonailag aktív. A kormány nem mondhat le az amerikai anyagi és erkölcsi támogatásáról, másrészt az "amerikai kártyát" nem kívánja átengedni a liberális ellenzéknek.

Az EGK-val kapcsolatos kormánypolitika ellentmond a nemzeti érdekeinknek. Magyarország csak előnytelen helyzetben lehet az EGK tagja. Le kell mondania fejlett mezőgazdaságáról, textiliparáról. Hazánk nem szerez lényeges előnyöket a gépipar terén sem, s illúzió a szabad munkaerőáramlás is. A magyar piac szinte teljesen nyitottá válik az erősebb Nyugat-európai tőke előtt.

Az Antall-kormány be akar lépni a NATO-ba. A nyilvánosság előtt ezt tagadják, egyrészt mivel a magyar közvélemény jelentős része ellenezné, másrészt a NATO vezetése sem szorgalmazza a csatlakozást a jelenlegi viszonyok között. A NATO úgy tűnik megvárja, amíg a politikai helyzet stabilizálódik, a katonai vezetés kicserélődik, s a szovjet haditechnika kiöregedésével hazánk a nyugati monopóliumok kiszolgáltató vásárlója lesz.

Az elmúlt két évben súlyosan megromlott hazánk viszonya a szomszédos országokkal, különösen feszült a viszony Jugoszláviával, Romániával, Szlovákiával. Ennek vannak az Antall-kormánytól független okai is, így a mályreható európai átrendeződés, a kelet európai konfliktusok kiéleződése. A kapcsolatok megromlásáért azonban rendkívül nagy mértékben a kormány nacionalista, arrogáns külpolitikája a felelős.

A külföldi magyarság érdekvédelme nagyon fontos cél. A valóságban azonban erre hivatkozva leplezett-leplezetlen területi igények fogalmazódnak meg. Provokatív akciók, propaganda háború folyik. Az Antall-kormány külpolitikája akadályozza a külföldi magyarság reális érdekvédelmét, esetenként nehezíti helyzetüket.

Hazánk elvesztette hagyományos piacait. Különösen súlyos kárt okozott a Szovjetunióhoz fűződő viszony megromlása. Az ország elveszítette legnagyobb piacát. Az utódállamokkal elhamarkodottan, az ottani bizonytalan állapotokat figyelmen kívül hagyva, születnek szerződések, létesül diplomáciai viszony.

Megállapítható: az Antall-kormány propagandisztikus állításai ellenére a külpolitika nem sikerágazat. Hazánk megbecsülése és tekintélye a világban két év alatt nem nőtt, hanem csökkent. A tőke számára korlátozott piac a nyugati közvélemény számára nem kívánatos "szegény rokon" vagyunk.

A tőkés körök a rendszerváltás politikáját támogatják, de az Antall-kormányt egyre kevésbé tartják alkalmasnak. Arról láthatóan nem döntöttek, hogy melyik politikai erőt támogatják a jövőben.

Szomszédainkban ellenszenvet vált ki a magyar politika. A minimális megértés esélye is kicsi.

A kormány állítása ellenére a külpolitika kérdéseiben nincs társadalmi koncentrus.

III. A Munkáspárt nemzetközi tevékenységéről

A Munkáspárt nemzetközi tevékenységének fő irányait meghatározták a XV. kongresszus dokumentumai és a Központi Bizottság 1992. február 8-i ülésének határozata.

1. A Munkáspártnak határozottan képviselnie kell kritikus véleményét a kormány külpolitikájával kapcsolatban. A jövőben is le kell lepleznünk az Antall-kormány politikájának nacionalista jellegét, az egyoldalú elkötelezettségét, a nemzeti érdekeinket sértő lépéseket, a szomszédos országokkal kapcsolatos politikájakat. Rá kell mutatnunk, hogy a valóságban nem a külföldi magyarság érdekeit képviselik, hanem belpolitikai érdekeik szolgálatába állítják a környező országok magyarságát. Nem szabad hallgatnunk a kormány koncepciótlan diplomáciai tevékenységéről, a nemzeti tekintélyünknek ártó kalandor akciókról.

Meg kell mutatnunk, hogy a jelenlegi külpolitika nem sikerágazat. Stratégiai kérdésekben hazánk vesztett abból, amit a 70-80-as években elért.

Hangsúlyoznunk kell, hogy a külpolitika nem a hat parlamenti párt "tulajdona". A külpolitika a kormány felelőssége, de a nemzeti érdekeket minden politikai erőnek képviselnie kell.

2. Pozitív véleményünket és javaslatainkat a külpolitika néhány alapve-

tő kérdésében kell hangsúlyoznunk:

- A magyar társadalom legfontosabb közös célja, hogy a Magyarország **független, demokratikus, jól fejlődő ország legyen.**

- Az ország biztonsága elsősorban a **belső társadalmi és politikai stabilitástól függ. Ez ma hiányzik.**

A stabilitáshoz társadalmi megegyezésre van szükség, ami magában foglalja az alkotmány tiszteletben tartását és a szociális kérdésekben való megegyezést is.

- **Magyarországot nem fenyegeti közvetlen katonai veszély, de a hibás külpolitika katonai konfliktusba kergetheti az országot.** Biztonságunkat bizalmat ébresztő kiszámítható külpolitikával, általános nemzetközi és regionális egyezményekkel, a kétoldalú kapcsolatok ápolásával és minimális katonai erővel kell szavatolni. **Ne lépünk be katonai szervezetbe.**

- Egyoldalú külpolitikai orientáció helyett mindenoldalú jó viszonyra van szükség.

- Az EGK-ba való elhamarkodott belépés ellentmond nemzeti érdekeinknek. Magyarország fejlessze kölcsönösen előnyös alapon kapcsolatait az EGK-országokkal, folyamatosan bővítve az együttműködés sávját. Az EGK-ba való belépésről csak később s mindenképpen a nép megkérdezésével szülessék döntés.

- A magyar piacot, a magyar gazdaságot, a magyar munkaerőt minden eszközzel védünk kell.

- Az ideológiai és politikai előítéleteket félretéve vissza kell szerezni **hagyományos piacainkat.** (volt Szovjetúnió, Arab világ, Kína stb.)

- **Maximálisan jó viszonyra van szükség a szomszéd országokkal.**

Szándékainknak és szavainknak tisztának, félreérthetetlennek kell lenniük.

3. Pártközi kapcsolataink a XV. kongresszus és a Központi Bizottság 1992. február 8-i határozatának megfelelően alakulnak.

Küldöttségünk látogatást tett Kínában (március), tárgyaltunk az Osztrák KP vezetőivel (január), az FKP vezetőivel (március), április végén résztvettünk az Osztrák KP tudományos tanácskozásán, májusban ugyancsak az osztrák elvtársak

---

nemzetközi találkozóján. Találkoztunk a Német KP vezetésével, résztvettünk az EGK-országok kommunista pártjainak találkozóján. Agrárküldöttség készül Franciaországba. A tavasz végén várhatóan sor kerülhet küldöttségünk látogatására az Európai-Parlamentben.

Budapesten fogadtuk a Ciprusi AKEL párt egyik vezetőjét és május végére jelezte érkezését a Portugál KP magasszintű küldöttsége.

Tájékozódunk a volt Szovjetúnióban szerveződő kommunista csoportokról is.

Számos párt kezdeményezi a kommunista és munkásmozgalom sokoldalú együttműködésének bővítését. A Munkáspárt támogatja a kétoldalú kontaktusok bővítését, közös akciók, kezdeményezések kidolgozását, a baloldal különböző erői között. Pártunk nyitott minden kezdeményezésre, s támogatjuk a munkáspártok nemzetközi találkozójának megtartását.

A Központi Bizottság határozata

- 1. A Központi Bizottság tudomásul veszi Thürmer Gyula elvtárs tájékoztatóját a nemzetközi helyzet és a Munkáspárt tevékenységének időszerű kérdéseiről.
- 2. A Központi Bizottság jóváhagyja a pártnak a XV. Kongresszusa óta végzett nemzetközi tevékenységét.
- 3. A párt nemzetközi munkája a következő időszakban a kormány külpolitikájának bírálataira, konstruktív külpolitikai javaslatok előterjesztésére, a pártkapcsolatok további bővítésére irányuljon.
- 4. A Központi Bizottság felkéri a Tanácsadó Testületet, hogy a nemzetközi élet néhány csomóponti kérdésében kezdjen átfogó tudományos munkát, figyelembe véve a párt propagandaigényét is.

Budapest, 1992. április 15.

Határozat

a DNDSZ-szel kapcsolatban

A Központi Bizottság tájékoztatót hallgatott meg a Dolgozók Népi Demokratikus Szövetsége elnevezésű szervezet létrejöttéről.

A DNDSZ ez év márciusában jött létre, s a cégbíróságon önálló szervezetként bejegyezték.

A Munkáspárt számos tagja és szervezete kérdéssel fordult a Központi Bizottsághoz: milyen szervezetről van szó, és mi az MSZMP viszonya hozzá.

Az Elnökség két tagja április 24-én a DNDSZ kezdeményezésére tájékozódó jellegű megbeszélést folytatott a szervezet képviselőivel.

A Központi Bizottság a DNDSZ dokumentumai, a tájékozódó megbeszélésről adott információ alapján az alábbi határozatot hozta:

- **1. A DNDSZ létrehozása ellentétes a Munkáspárt céljaival és politikai törekvéseivel. A DNDSZ ugyanis nem valóságos társadalmi igényt kifejező új baloldali szervezet, hanem alapvetően a Munkáspárt tagjaiból létrejött szerveződés. Működésük nem erősítené, hanem gyengítené a baloldali erőket. Ilyen csoportosulás létrejöttét sem az alapszervezetek, sem a Központi Bizottság nem kezdeményezte.**
- **2. A Munkáspárt nem támogatja a DNDSZ tevékenységét, s mindenfajta együttműködéstől elhatárolja magát.**
- **3. A DNDSZ szervezésében részt vevő párttagok megsértették a Munkáspárt szervezeti szabályzatát. A párt azon alap-**

---

szervezeteiben, amelynek tagjai közül valaki részt vesz a DNDSZ tevékenységében, beszélgessenek az illetővel, hívják fel a figyelmét arra, hogy ilyen irányú munkájuk ellentétes a párt politikájával, és sérti a szervezeti szabályzatot. Ha az érintettek továbbra is a DNDSZ tagjai kívánnak maradni, úgy az alapszervezet szervezeti szabályzat I/1. pontja alapján járjon el.

- **4. Az érintett alapszervezeteknél, illetve minden alapszervezetben, ahol ezt igénylik, ismertessék a Központi Bizottság határozatát, és tegyék meg a szükséges lépéseket.**

Budapest, 1992. április 15.

A Munkáspárt Elnökségének állásfoglalása

A Munkáspárt Elnöksége támogatja a Társadalmi Érdekegyeztető Tanács kezdeményezését, s egyetért azzal, hogy május 9-e legyen az antifasiszta összefogás napja.

A Munkáspárt szilárd meggyőződése, hogy a napi politika önző érdekei nem feledtethetik a történelmi tényeket. 1945. május 9-én Európa a fasizmustól szabadult meg.

Ebben meghatározó szerepük volt a Hitler-ellenes koalíció országainak és népeinek. Igazságos harcukra ma is kegyelettel emlékezünk.

A Munkáspárt ezen a napon hitet tesz közös törekvésünk mellett: Magyarország jól fejlődő, demokratikus, független országgént lépjen a harmadik évezredbe.

Budapest, 1992. április 21.

ELVEINK ÉS TETTEINK

Az MSZMP KB kiadványa

Szerkesztő: Hajdu József

Felelős kiadó: Munkáspárti Kiadványszerkesztő Iroda vezetője

Budapest VIII., Baross u. 61.

Sokszorosítja: UNIO-PRINT Bp. VIII., Mátyás tér 10-11.